soldihet att alla skulle se mig lika gärna ock aldri lesna, mån den lilla ängln j sinpälsen bedrog sig; jag bördiade bli mera wanlig jag såg dätt ock blef mis nöid: där före fatade jag dätt beslutet att fara hem j sälskap mäd min pälle, mån han är intet mer så nöid mäd mig som förr — jag will att han skall säga mig några grannläter som di sa i stokholm att jag är waker att jag är söt å gudomlig dätt war ändå mer som jag intet kommer i hog, men dätt är omöglit att på något sätt lära honom då minsta af alt dätta; han är å blir rätt fram som en dalkar, så jag wet intet om jag bryr mig mer om honom; ja jag har många gångor hört talas om den belewade wärden inan jag såg någon symt af honom, di må säga wa di will mån dän war intet dum; jag war där wist intet mer änn mäd dän ena foten, mån jag skulle nu intet nyke streta emot om jag kunde komma dit mäd dän andra, om någon kom af di samma granna härarna som lowade mig bli fru, straxt skulle ja hwerge min pälle mina lans månn skulle just få säga wa di wille dätt är ändå bätre att wara fru å åka j wang änn att beständit wara en Kulla, jag glömer aldri hur waker jag såg utt när jag war klädd j snör lif å hatt å slog för stora spegeln, härskaperna såg på mig på nära håll ock på länt håll för att se åfter på wilket sätt jag såg bäst ut, dätt wär ännda rolit, jag får emelertid taka på dätt hymucksta jag kan alla som wisade mig någon godhet ok trösta mig mäd att någon är så god ock komer j hog wakra wakra dal kullan.

GS 251

Den

Wackra Dalkullans

Bref från Lexand

till sina wänner

i Stockholm.

STOCKHOLM, hos Ludw. Westerberg 1834.

Bref från Läxan från wackra Karin, som wil låta sina wänner i Stokolm weta hur hon mår.

Jag får med några rador låta mina wåner weta hur jag mår, så har jag gudi lof hålsan ock mår bra; jag önskar att deßa mina så wälmenta rador måtte träfa alla, som jorde mig den æran ok wille se mig, wid sama till stånd. Jag får först tala om min hemresa den gik rätt bra jag hade rätt rolit på äng fartyget för äwen där träfade jag härar mån nu är jag åter på min hem ort som är så wanlig ock när jag komer i hog hur rolit jag hade hos eder i stokholm då börjar jag sunga: sålla tid som är för fluten, huru skall jag kunna glöma dig såfångt jag din snabba flykt begråter, jag är ewit sild från dig jag hoppas att ingen mistyker att jag intet nu som för kan finna mig lika nöid då mina granna super ock diner, håler gu wet wa alt hette, har nu för wånt sig i min wanliga grät å bröd: ja mån ännu något som gör mig mera ont, alla mina granna härar som wisade mig myken gobbet äwen sånkte mig grana saker mäd dätt ordet som jag tykte så myket om: där har du lilla söta wakra Karin! ja får lof att wara upriktig ock tala om att så fången har äwen hos mig jort sin lilla wärkan jag tykt då dätt war ingen ting ock an såg som en